

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

IV. *Benevolentiam in agnoscendo.* v. 14. nam agnoscere hoc loco non significat notitiam merè theoreticam, sed potius praxicam, quæ curam simul & benevolam affectionem includit, Psalm. 1. v. 6. 2. Tim. 2. v. 19. novit igitur Christus oviculas suas non notitia solùm visionis, secundùm externum aspectum, ut Themistocles nomina civium Atheniensium, & Cyrus Persarum Rex nomina militum merebant, sed visione etiam dilectionis secundùm internum cordis affectum, & in manibus suis descripsit, ut nunquam eorum obliviscatur, Esa. 49. v. 16.

Pastores alias signare solent oviculas suas: Ita Christus signavit nos signo Thau, Ezech. 9. v. 4. id est, sanguine in ara crucis effuso, sicut olim sanguine agni paschalis Israelitæ postes & superliminaria domorum signabant, Exod. 12. v. 23. hinc novit qui sint sui, 2. Tim. 2. v. 19. & ab angelo percussore illos liberat, qui terretur, ut inquit Damianus, quando videt Christianorum labia sanguine Christi rubentia. Nam in Christo habemus redemptionem per sanguinem eius, Col. 1. v. 14.

V. *Sedulitatem in adangendo.* Nam alias adhuc oves habeo, inquit, quas oportet me adducere, & hoc ipso gentes etiam ad societatem Ecclesiæ vocandas esse innuit, gentes enim sunt oves istæ aliæ, quæ non erant ex hoc populi Dei ovili, sed segregatæ & alienæ à testamento promissionis, Ephes. 2. v. 12. At Christus diruit maceriem per prædicationem Evangelii, & ipsas quoque de longè vocavit, Ephes. 2. v. 13. 14. Ita valde auxit gregem suum, ut Jacobus Patriarcha, Gen. 30. v. 37. seqq. nam duabus etiam virgibus utitur, alteram vocavit amabilem, & alteram dolorem, Zach. 11. v. 7. Celebrent ergò

gentiles hanc Christi bonitatem, qui vocavit eos è tenebris ad lucem, & sicut is, qui vocavit sanctus, ipsi quoque sancti sint, quod monet Petrus 1. c. 1. v. 15. 16. *Hæc prima parte totu Evangelium abloquit; hæc d. par. 2. m. 1. 2. De Secundo, h. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

Vidimus Pastoris curam. Videbimus etiam ovium naturam, quæ est

I. *Culpabilis, si spectes*

1. *Stoliditatem.* Est enim ovis animal simplex, & ad errandum proclive? Ita nos omnes naturâ sumus stulti & tardi corde, Luc. 24. v. 25. & non intelligimus quæ sunt Spiritus Dei, 1. Cor. 2. v. 14. sed aberramus à recto salutis tramite, unusquisque graditur viam suam in adventionibus cordis sui, Esa. 53. vers. 6. Hoc agnoscamus & cum Davide ingemiscamus ex Psalm. 119. v. 176. O bone Jesu, sumus velut oves, quæ perierunt, require servos tuos.

2. *Timiditatem.* Quamprimum enim lupum videt appropinquantem, mox exhorrescit, & in pedes quantum potest, se conijcit. Hic est timor servilis, qui in amore locum non habet, 1. Joh. 4. v. 18. proinde eliminemus illum oportet ex corde nostro, Rom. 8. v. 15. Nam lupus infernalis nocere nobis non potest, sed judicatus est, Joh. 16. v. 11. interim timore filiali Deum prosequamur, Phil. 1. v. 12. quo qui caret, justificati non poterit Sir. 1. v. 27.

3. *Stupiditatem.* Ovis, quæ semel à grege abetravit, per se redire nunquam potest, sed magis magisque in errorem rapitur, & tandem à lupo devoratur. Imò si grex per ponticulum ducatur, & una in aquam prolabitur, omnes desiliunt, quod certè maximæ stupiditatis indicium est. Sic nos quoque per prava exempla facile scandalizamus, & viribus propriis ad salutem redire

Uel dicitur: Hic signavit nos Thau, hoc est, sanguine in ara crucis effuso, sicut olim sanguine agni paschalis Israelitæ postes & superliminaria domorum signabant, Exod. 12. v. 23. hinc novit qui sint sui, 2. Tim. 2. v. 19. & ab angelo percussore illos liberat, qui terretur, ut inquit Damianus, quando videt Christianorum labia sanguine Christi rubentia. Nam in Christo habemus redemptionem per sanguinem eius, Col. 1. v. 14.

non possumus. Deus est, qui operatur in nobis velle & perficere, Phil. 2. v. 13. proinde oremus cum Jer. 31. v. 18. Convertte me, & convertar, quia tu Dominus Deus meus.

II *Imitabilis*. Tangit enim Christus Pastor noster fidelis & œcumenicus in contextu hodierni Evangelii proprietates quasdam ovium bonas & laudabiles, quibus omnes pii instructi esse debent, cum sint oves Christi triplici respectu,

1. *Quoad creationem*, Psal. 100. v. 3.
2. *Quoad redemptionem*, Esa. 53. v. 6.
3. *Quoad sanctificationem*, Matth. 15. vers. 24.

Tales sunt

1. *Obedientia*. Agnoscit enim vocem Pastoris, & sequitur eum, quocunque vel sola fistula deducitur: Ita veri Christiani vocem pastoris sui agnoscunt & sequuntur, quæ in Scriptura sonat, per quam Deus nobis loquitur. Vox Christi est: agite pœnitentiam & credite Evangelio, Marc. 1. vers. 15. Qui igitur beneficiis hujus pastoris vult frui, illum oportet pœnitentiam agere, per quam gaudium in cœlo excitatur, Luc. 15. v. 10. Pl. 51. vers. 19. Vox Christi est Joh. 13. vers. 34. mandatum novum do vobis, ut diligaris invicem. Qui beneficiis hujus pastoris vult frui, illum oportet diligere proximum, 1. Joh. 4. v. 12. Vox Christi est: Discite à me, quia mitis sum & humilis corde, Matth. 11. v. 28. qui ergò odio & superbiâ delectantur, ovibus Christi annumerari non possunt, 1. Iohan. 3. vers. 15. non autem sufficit audire vocem Christi, sed oportet etiam ab aliena voce mercenarium aures avertere.

Est animal quoddam in Africa Hyæna dictum, magnitudine lupi, quod noctu ac-

cedit ovilia, & pastorum vocem imitatur, quâ oves evocat & egressos dilaniat. In eo proponitur imago hæreticorum, qui assuescunt ὁμοια λαλῆν, ἀνόμοια φρονεῖν, & per dulces sermones & assentationes corda innocentium seducunt, Rom. 16. v. 18.

2. *Patientia*. Nam cum ad occisionem ducitur non grunit ut porcus, non mordet ut canis, non recalcitrat ut equus, sed prorsus obmutescit, & mortem patienter sustinet: Ita omnes Christiani patientes malorum esse debent, ut ministros Dei decet, Ebr. 10. v. 36. 2. Cor. 6. v. 4. Luc. 21. v. 19. Jac. 5. v. 8.

3. *Innocentia*. Ovis est animal pacificum, nec aliis animalibus ullo modo nocet: Ita Christiani debent esse simplices, sicut columbæ, Matth. 10. vers. 16. deponentes omnem malitiam, & omnem dolium, & simulationes, & invidias, & detractiones, sicut modò geniti infantes, 1. Pet. 2. v. 12.

4. *Beneficentia*. Ovis est animal frugiferum, lac & lanam, imò nihil est in ove, quod non possit aliquem usum præstare. Sic pii frugiferi sint in bonis operibus, Tir. 3. v. 14. tales oves Deus habere expetit, Tit. 2. vers. 14.

Hædi sunt petulca & lascivia animalia, gradiuntur ἀπάρτους per præcipitia, nec lac, nec lanam præbent, sed turpiter fœtent. Videte igitur, ut ovium naturam habeatis juxta proprietates modò enumeratas, ut non ad sinistram cum hædis, sed ad dextram Christi cum ovibus tandem aliquando sistamini, & vocem audiatis jucundissimam:

Venite benedicti Patris mei, &c.

Matth. 25. v. 13. &

seqq.